

Somnus deus meus qui dedit da-
uid filium sapientissimum super po-
pulum hunc plurimum. ij. Regum. v.

¶ Edificato templo dixit salomon co-
ram universo populo benedictus
dñs deus israel. ij. Regum. viij.

¶ Feat dauid principem unum ad
confitendum deo alaph et fratres
eius et sequitur Benedictus domi-
nus deus israel ab eterno et usq[ue]
in eternum. i. Paral. xvi.

¶ Vidēs es deas aīn regis atēpē-
ris bonū ad iudeos ait benedictus
dñs deus patrum nostrorum Esdræ
vii. et. viij.

¶ Cōpleto muro ciuitatis iherusalē
sb eldra et neemia dixerūt leuite sur-
gite et benedicite deo. ab eterno et
usq[ue] in eternū. Neemie. ix.

¶ Para filia raguelstrū cōpleret o-
rationē dixit bñdictū ē nob[is]; tuū de
us patrum nostrorū q[ui] cū inanis fugis
misericordiā facies Tho. iij.

¶ Thobias filiū suū increpuit dices o-
mī tpe benedic deo et pete ab eo ut
vias tuas dirigat Thobie. iij.

¶ Raguel e vxor ei[us] vidētes q[ui] tho-
biam inuicē non lederet. demoniū
dixerūt benediciam[us] deū israel quia
nō accidit nob[is] ut putabam[us] Tho. viij.

¶ Angel[us] raphahel monuit utiq[ue]
thobiam ut benedicerent deum celi
Thobie. xij.

¶ Oziā p[ri]nceps videns iudith cū
capite holofernis ait benedictus de[us]
qui creauit celū et terrā Judith. xij.

¶ Daniel post reuelacionē sibi factā
ait sit nomen domini benedictum
Danielis. ij.

¶ Tres pueri i camino dñm benē-
dixerūt Danielis. iij.

¶ Q[ui] b[er]t[er]m de hostibus vict[us] d[omi]n[us] q[ui] d[omi]n[us]

trū edificato sub iuda machabeo fi-
lij israel benedixerūt deū. ij. Ma-
chabeorum. p.

¶ Tribulaciones paciēs p[er]t[ul]it[us] ait
benedict[us] deus pater domini n[ost]ri i[esu]
su cristī. ij. Corintheorum. i.

¶ Audiu hoies dicentes sedenti in
throno et agno. Benedictio et cla-
ritas honor et gloria zc. Apoc. v.

¶ De benedictione patrum anti-
quorum.

Melchisedech rex salem reuer-
tenti abraham a cede quatuor
regum ait benedict[us] abra-
ham deo excelso Genesis. xiiij.

Benedixit isaac iacob dicens det
tibi de[us] de core celi et de pinguedine
terre habundāciam. Genesis. xxvij.

¶ Benedixit iacob filijs ioseph effra-
im et manasse et etiam filijs p[er] eius
singulis dans propriam benedictio-
nē Genesis. xlix. ¶ Dicit dñs moysi sic
bēdices filijs isrl. Moyses atē mor-
tē bēdixit filijs isrl dices Dñs de sy-
na uerit et de sepe ort[us] ē nob[is]. Deutro
xxvij. ¶ In cāntico de victoria habim de
filara dicit benedicta inter mulieres
iabel vxor abetanei Judicā. v.

¶ Roemi vidēs nuū suā ruth ab o-
s fuisse honoratam dixit bñdictus
sit a domino quoniam eadē grāiā
quā uiris p[ro]buerat seruauit et mor-
tuis Ruth. ij.

¶ Comēdas boos ruth q[ui] ad deū
israhel confugerat ait benedicta es
a deo filia que p[ro]torem misericordiā
posteriori sup[er]asti Ruth. iij.

¶ Rūcātū est dauid q[ui] uiri iabes
galaad sepelissent saul dixitq[ue] ad e-
os benedicti vos a domino q[ui] fecistis
misericordiā hāc cū saul. ij. Regū. ij.

¶ Rūcātū est dauid q[ui] uiri iabes
galaad sepelissent saul dixitq[ue] ad e-
os benedicti vos a domino q[ui] fecistis
misericordiā hāc cū saul. ij. Regū. ij.

¶ Rūcātū est dauid q[ui] uiri iabes
galaad sepelissent saul dixitq[ue] ad e-
os benedicti vos a domino q[ui] fecistis
misericordiā hāc cū saul. ij. Regū. ij.

Apprehēdēs ruguel dextera; filie sue tradidit thobie dicens de? abraham cē. **Thobie. vij.**

Gabelus ingressus domū et thobiam ibi inueniēs ait **Benedicat te deus israhel quia filius es viri optimi iusti et timētis deū et elemosinas facientis. Thobie. ix.**

Ozias princeps populi dixit ad iudith benedicta es filia a dño deo excelso p̄ omnib⁹ mulieribus sup̄ terram. **Judith. xij.**

Factū est ut audiuīt elizab; salutacionē marie exclamauit dicens **Benedicta tu in mulierib⁹ cē. Luce. i.**

Cōpleta pmissioe fca symeoni a spū scō accepit ihm i vlnas et benedixit deū dicens nūc dimittis. **Lu. ij.**

De benignitate et misericordia di **B**ogans abrahā p̄ sodomitis dñm et quasi importune petens semp̄ tñ deus benigne respōdit ut patet. **Genesis. xvij.**

Item fugienti iacob a facie fratris sui dñs benigne et clemēter apparuit. **Genesis. xxvij.**

Ite redeūti ab iscautoe soceris sui eū liberauit. **Genesis. xxx. et. xxxi.**

Ait dñs moyfi dimitte me ut irascat furor meus cōtra populū meū; istū cerno enī q̄ dure cervicis sit q̄ dicit; tu me tenes ut non possim eos cōterere et delere. **Exodi. xxxij.**

Nota q̄ pie est dñs locutus ad nathan de dauid et de domo eius. **ij. Regū. vij.**

Ezechias rex iuda dixit dñs ppia abitare cūctis qui i toto orbe requirunt eū. **ij. Para. xxx.**

Balach vocauit balaā ut malediceret; filijs isrl s; ipe sp̄ e cōtrario bñ dixit eis. **Numeri. xxij. et. xxij.**

Nabuchodonosor vidit cū a; aria et socijs ei⁹ simile filio dei i fornace ardēti se dentē. **Danielis. ij.**

Ite susāna; dñs benigne liberauit ab iūstis semib⁹. **Danielis. xij.**

Item de danielē in laeu leonum. **Danielis. xij.**

Machabe⁹ et cū eo cōtra thimotheū pugnantes habuerūt auxilium dei apparuerunt duo viri. **ij. Machabeorum. x.**

Ite i pho cōi lishā. **ij. Mach. xi.** Saluator in domo symonis leprosi benigne discubuit. **Mathei. xxvi. et. luce. vij.**

Maria magdalenā pie defendit cōi ipm symonē et phariscos. **Lu. vij.**

Item cōtra martham conquerentem. **Luce. x.**

Ite cōtra discipulos ppter effusionē unguenti. **Mathei. xxvi.**

Demētib⁹ ac capiētib⁹ miseris p̄cōsūm xpm dixit eis si me q̄ritis sinitē hos abire. **Johānis. xvij.**

Sciebat enī q̄ apli nō erāt pati ad martiriū sustinēdum. Et ideo in firmitati eorū condescendens voluit ut parcerent eis.

Petrū post trinā negacionē latrimitē benigne respexit et ad misericordiā accepit. **Luce. xxij.**

Thōme dubitāti se palpādū p̄buit et i fine solidauit. **Johānis. xx.**

Dum lapidaretur stephan⁹ se illi ostendit et eum ad sustinēdum animauit. **Actū. vi.**

Paulū benigne cōuertit. **Actū. viij.**

De blasphemia.

Filius mulieris israhelice p̄cepto domini lapidatus fuit in deserto quia nomē domini